

ZON-DAG BOEK

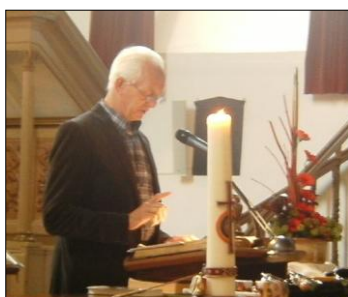

PROTESTANTSE GEMEENTE

Wirdum Fr e.o.

Wereldiakonaat zondag 9 oktober 2011

Bonen zaaien, toekomst oogsten

diaconale liederen)

Welkom door de
ouderling van dienst.

Dienst van de voorbereiding

Openingslied: Lied van
dromen en
vergezichten (uit: 70

Bemoediging en drempelgebed.
SoW lied 137 als Gebed om ontferming.
Gloria.

Gebed: we bidden dat de onduidelijkheden in
de bijbel verduidelijkt voor ons worden en dat
de bijbel geen gesloten boek blijft. En we
bidden of Gods geest ook bij de zondagschool
wil zijn.

Dienst van de schriften

1^e lezing door Gjalt Lindeboom:
Rechters 19 vers 1 – 9.

2^e lezing door Hinke Meindersma:
Rechters 19 vers 10 – 21. Hinke
Meindersma

3^e lezing door
Ds. Hinne
Wagenaar:
Rechters 19 vers

22 – 30.

We zingen Lied 172 vers 1,
vers 3 en vers 4.

Tekst over Esperance:

'Bonen zoeken en toekomst oogsten'

voorgelezen door diaken Hinke Meindersma.
Vandaag collecteren we voor het werk van
SARCAF in Oost Kongo. SARCAF steunt
vrouwen die slachtoffer waren van geweld tijdens
de burgeroorlog. SARCAF helpt hen om hun
leven weer op te bouwen. SARCAF geeft
landbouwvoorlichting en levert goed zaaizaad.
Vooral de oogst van maïs en bonen kan enorm
worden vergroot dankzij verbeterde landbouw
methoden. Vrouwen staan er vaak alleen voor.
Hun mannen zijn overleden in de oorlog, of ze
zijn verstoten door hun man nadat ze zijn
verkracht tijdens de
burgeroorlog. De vrouwen
werken vaak samen in
een groep. Ze
ondersteunen elkaar en
werken samen op het
land. Espérance vertelt:
"in het eerste jaar kon ik
600 gram bonen zaaien

dank zij SARCAF. Ik oogstte 14 kilo, waarvan ik
de helft bewaarde voor het volgende
zaaiseizoen. De oogst was toen geweldig, 250
kilo! Ik kon 150 kilo verkopen waardoor ik nieuwe
grond kon kopen. En vooral: ik kan nu mijn gezin
goed te eten geven." Espérance en haar
buurvrouwen kunnen nu ook geiten houden. De
geiten zorgen voor melk en voor mest. SARCAF
geeft adviezen voor het verzorgen van kleinvee
zoals geiten, eenden en konijnen. Bénite, de
buurvrouw van Espérance, vertelt dat SARCAF
de vrouwen ook helpt om hun rechten te leren
kennen. Vroeger konden vrouwen geen geld,
grond, of goederen ervan van hun man of vader.
Nu kan dat wel en het is belangrijk dat vrouwen
weten waar ze recht op hebben. SARCAF
ondersteunt 37 vrouwenorganisaties, die ieder tot
wel 200 leden hebben. SARCAF helpt vrouwen

om vooruit te kijken, om zelfredzaam te zijn en om hun waardigheid terug te vinden. Helpt u mee voor een goede oogst?

Preek:

Gemeente van Jezus Christus, beste mensen. Vandaag is het de zondag van het Werelddiakonaat. En we hebben net het verhaal van een Rechter gelezen. Het is de harde realiteit. We kunnen wel gemakshalve deze gedeeltes overslaan, maar we komen er vroeg of laat niet onderuit. We mogen ons hiervoor de ogen en oren niet sluiten.

De diakenen houden ons bij de les. In onze naam worden mensen naar andere landen uitgezonden en deze mensen nemen de verhalen mee naar huis die we net hebben gehoord. Dit is anders dan dat we op de radio en de tv horen.

Het Bijbelverhaal is geen herhaling van de vorige week. We lezen verder en staan bij andere regels stil.

Ruzie. Dit is een verschijnsel van alle plaatsen en alle tijden. Een man had een vrouw. Zij loopt weg en gaat terug naar haar familie. Dit is lastig voor de familie. De vader staat niet echt open en probeert tijd te rekken. Hij wil zijn dochter niet echt weerom geven.

Angst voor de vreemdeling is van alle tijden. Jeruzalem is in de handen van de Jebusieten. Zij laten de man en zijn vrouw links liggen. Ze lopen door naar Benjamin. Eigen volk eerst. Maar de Benjaminieten zijn niet gastvrij. Toch is er één die zegt dat de man en zijn vrouw bij hem mag overnachten en dat hij hier niets voor wil hebben. De Benjaminieten zijn onverlaten zo vertaalt de Nieuwe Bijbelvertaling ons. Ze willen hun macht uiten door de vrouw te misbruiken. De geschiedenis van Sodom en Gomorra lijkt zich te herhalen. Ook daar werd de gastvrijheid

geschonden door de gasten te vernederen. 'We willen je nemen' staat hier. 'we willen met hen omslaan' staat er in de Friese vertaling. Dit is; misbruiken door je macht te laten gelden. Er is niks nieuws onder de zon. Vernederen is misbruiken. Erger kan het niet door de gasten hiervoor te gebruiken. 'Ik heb nog een dochter' zegt de man. Dit is schandelijk. De minachting van de vrouw. De man, de leviet redt zijn vege lijf door zijn vrouw te offeren. Dit gaat door tot op de dag van vandaag. Zo lezen we het verhaal over Esperance in Oost Kongo: 'Vrouwen staan er vaak alleen voor. Hun mannen zijn overleden in de oorlog, of ze zijn verstoten door hun man nadat ze zijn verkracht tijdens de burgeroorlog.' "Kom we vertrekken" zegt de man tegen zijn vrouw die half dood is. Er is geen greintje medeleven.

Dit is niet ver weg. Waarom lezen we dit? Waarom staat dit verhaal in de Bijbel? Het is een wonder dat dit verhaal in de Bijbel staat. Dat het niet is weggemoffeld.

Dit zijn goddelijke woorden die zijn opgeschreven om ons een spiegel voor te houden. "Haar lichaam was gebroken". Nee, nu niet de andere kant op kijken! Niet weglomen. We hebben ogen gekregen om te zien. We weten dat vrouwen niet alleen door onverlaten misbruikt worden. Dit gebeurt ook vaak dicht bij. De buurman, de dominee, de leraar, de oom ... Overal waar mensen zijn gebeurt dit.

In Wirdum en omstreken komen de verhalen los. De slachtoffers zijn voor hun helle kapot gemaakt. Als zij dit niet vertellen kunnen de daders maar denken: "Dit valt wel wat mee".

In het net verschenen roman van Anders Rozendal 'Werom nei Stienswerd', is ook een verhaal te lezen van seksueel misbruik waarbij de slachtoffers hun verhaal niet kwijt kunnen.

Maar is alles dan negatief? Het is een

wonder dat we de ruimte hebben om te praten. Het verzet komt op gang, wat nog nooit gebeurd is... slachtoffers zijn meer dan alleen maar slachtoffers. Slachtoffers zijn sterk en ze weten waarvoor ze leven en wat ze willen.

Als we luisteren naar het verhaal van Esperance horen we dat ze verder gaat. Ze heeft kinderen. Ze gaat er voor. Zij hoeft zich niet langer schuldig te voelen. We weten dat god ze niet afwijst. Er zijn nog mensen die meelopen, mee leven en mee bidden.

Hoe moeilijk het ook is, deze verhalen moeten verteld en gehoord worden opdat wij in de spiegel kijken en zien opdat wij ons schuldig voelen en de mensen weer op hun voeten zetten ...

Stilte en orgelspel.

Zingen SoW 127 vers 1, vers 2 en vers 3.

Dienst van het Delen

Mededelingen door de ouderling Simon

Turkstra

1^e Collecte: Werelddiakonaat

2^e Collecte: Kerk

Bloemen

De bloemen gingen naar: de heer Reitsma, verzorgingstehuis Aldlânstate te Leeuwarden.

Dankgebed- voorbeden- stil gebed.

De gebeden sluiten we af met het gezongen Onze Vader uit Tuskentiden nu. 229.

Slotlied 'Zeg nooit'(uit geroepen om te zingen nr. 112)

*Zeg nooit: "Onze wereld is gebroken
en de mens tot weinig goeds in staat."*

*Zeg nooit: "Niemand kan op vrede hopen,
alles gaat nu eenmaal als het gaat."*

Refrein

*Want een land, een land om van te dromen,
stuwt de mensen uit hun slavernij*

*tot zij juichen, met tranen in hun ogen:
"Lieve God, we zijn er, eindelijk vrij!"*

We worden
heengezonden
met de Zegen van
de Heer.

Zondagschool

Vanmorgen hebben we met zijn allen feest gevierd op de zondagschool.

Feest omdat we allemaal weer bij elkaar waren.

Feest met versierde cake en limonade,

Feest met een verhaal en wat lekkers,

Feest met spelletjes zoals snoephappen.

Een feest waarbij iedereen welkom was.

Er is het verhaal gelezen waarbij iedereen die uitgenodigd was voor het feest niet kwam opdagen. Daarna werden de zwervers en vreemdelingen van de hoeken van de straat gehaald om het feest te vieren.

Medewerkers

Voorganger: ds Hinne Wagenaar

Organist: Klaske Deinum

Koster: Jannie Smids

Ouderling van dienst: Simon Turkstra

2^e ouderling: Dick Wijbenga

Diakenen: Hinke Meindersma & Gjalt Lindeboom

Bloemen: Etje Posthuma

Zondagschool: Gerda Minke Adema, Femmy Wiersma, Jikke Wijmenga, Loise Zuidersma, Sietske Foekje de Vries, Karla Hingst.